

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 42

Vydána dne 10. června 1964

Cena 90 hal.

OBSAH:

96. Zákon o technické normalizaci

97. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření, kterou se provádí zákon o technické normalizaci

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

96

ZÁKON

ze dne 3. června 1964

o technické normalizaci

Jedním z účinných nástrojů přispívajících ke zvyšování efektivity národního hospodářství je technická normalizace. Jejím posláním je uplatňovat a prosazovat na základě výsledků vědy, techniky a praxe nové směry technického rozvoje za účelem zvyšování technické a ekonomické úrovně výroby a výrobků, jejich jakosti, specializace výroby a efektivity investic, maximálního využití surovin, materiálů a energie, zvyšování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zlepšování pracovního prostředí, usnadňování vzájemných hospodářských styků s jinými zeměmi a za účelem vytváření podmínek pro účelnou mezinárodní dělbu práce.

Ke zvýšení účinnosti technické normalizace v národním hospodářství usneslo se Národní shromáždění Československé socialistické republiky na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

§ 1

Úkol technické normalizace

(1) Technická normalizace je tvůrčí činnost, kterou se pro opakující se technické úkoly zjišťuje, stanoví a uplatňuje nejvýhodnější řešení, zejména z hlediska hospodárnosti, jakosti a bezpečnosti. Přitom technická normalizace na základě nejnovějších a ověřených výsledků vědy, techniky a praxe určuje, sjednocuje, zjednodušuje nebo zevšeobecňuje zejména:

- a) počty druhů výrobků a jejich typů,
- b) hlavní parametry a charakteristické údaje výrobků, jejich částí a sestav zajišťujících jejich vyměnitelnost a spolehlivost v provozu,
- c) ukazatele jakosti surovin, materiálů a výrobků, jejich mechanické, fyzikální, chemické, biologické a jiné vlastnosti,
- d) způsoby výpočtů, projektování a konstruování,
- e) metody zkoušení a prověřování plnění dodávek surovin, materiálů a výrobků,
- f) technologie a organizaci výroby nebo jiné činnosti, výrobní a pracovní postupy, způsoby montáže, provozu a údržby zařízení, způsoby balení, dopravy, označování a uskladňování,
- g) opatření pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, pro kulturu pracovního prostředí a pro ochranu věcí,
- h) značky, symboly, názvy, měrové jednotky, veličiny apod.

(2) Technická normalizace plní úkoly uvedené v odstavci 1 též v rámci mezinárodních dohod a tak vytváří předpoklady pro účelnou mezinárodní specializaci a koordinaci výroby, pro usnadňování mezinárodního obchodu a pro účelnou vědeckotechnickou spolupráci.

(3) Technická normalizace se uplatňuje prostřednictvím technických norem nebo přímo v technických výrobních a jiných podkladech.

ČÁST DRUHÁ

Technické normy

§ 2

Pojem a stupně technických norem

(1) Technické normy jsou výsledkem zjišťování nejvýhodnějšího řešení opakujícího se úkolu, zpracovaný, projednaný, schválený a vyhlášený podle tohoto zákona a jeho prováděcích předpisů.

(2) Technické normy jsou státní, oborové a podnikové. Stupeň technické normy se určuje podle důležitosti předmětu, který upravuje, popřípadě podle okruhu jejích uživatelů.

(3) Státní normy schvaluje Úřad pro normalizaci a měření; oborové normy schvalují příslušné ústřední orgány nebo jejich podřízené organizace, které byly pověřeny řízením technické normalizace v určených oborech; podnikové normy schvalují příslušné organizace.

§ 3

Závaznost technických norem

(1) Ode dne účinnosti státní a oborové normy a v rozsahu jimi stanoveném jsou organizace, které předmět těchto technických norem vyrábějí, zkoušejí, kontrolují, distribuují, používají nebo podle něho postupují při výrobě nebo jiné činnosti, povinny vykonávat svou činnost podle ustanovení těchto technických norem. Podniková norma je závazná pro organizaci, která ji schválila, popřípadě i pro organizace, s nimiž byla projednána a dohodnuta.

(2) Technické normy jsou závazné i pro pracovníky, kteří plní úkoly organizací uvedených v předchozím odstavci, jestliže byli s nimi seznámeni.

§ 4

Vztah technických norem k jiným právním předpisům a technických norem navzájem

(1) Obsah technických norem nesmí být v rozporu s jinými právními předpisy.

(2) Technické normy nižšího stupně nesmějí být v rozporu s technickými normami vyššího stupně.

§ 5

Odchytky od technických norem

(1) Od ustanovení technické normy se lze odchýlit v případech uvedených v prováděcích předpisech, nebo byla-li v závažných a odůvodněných případech povolena výjimka z její závaznosti.

(2) Výjimku ze závaznosti technické normy povoluje orgán (organizace), který ji schválil, pokud již v normě nebyl určen pro povolování výjimek jiný orgán (organizace). Výjimky se mohou vztahovat na jeden nebo více případů, popřípadě na

všechny případy, které se vyskytnou v určeném časovém úseku. Povolení výjimky může být vázáno na povinnost splnit stanovené podmínky.

ČÁST TŘETÍ

Řešení normalizačních úkolů

Oddíl 1

Společné základy

§ 6

Cílem řešení normalizačních úkolů je zejména vypracovat a uplatnit technické normy, určit opatření pro další normalizační práce, uplatnit zjednodušování a sjednocování ve výrobě, zajistit potřebnou spolupráci při řešení úkolů přípravu nové techniky a mezinárodní normalizační spolupráce.

§ 7

Řešení normalizačních úkolů musí odpovídat politickoekonomickým zájmům národního hospodářství, požadavkům obrany státu, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nejnovějším poznatkům vědy a techniky, přijatým mezinárodními dohodám a doporučením a zkušenostem výroby a spotřeby.

Oddíl 2

Tvorba technických norem

Vypracování návrhu technické normy

§ 8

Tvorba technických norem se řídí plánem technické normalizace. Návrh na zařazení úkolu do plánu může podat každý s příslušným technickoekonomickým odůvodněním. Podrobnosti o sestavení plánu, o zajištění a kontrole jeho plnění upravují metodické pokyny.

§ 9

(1) Řešení normalizačního úkolu zařazeného do plánu technické normalizace se ukončí vypracováním návrhu technické normy, návrhu opatření na zavedení, dodržování a využívání technické normy, odůvodnění, popřípadě závěrečné zprávy.

(2) Výsledky řešení normalizačních úkolů uvedené v odstavci 1 musí být náležitě projednány s příslušnými orgány a organizacemi.

(3) Nedosáhne-li se dohody při projednávání návrhu technické normy, návrhu opatření aj., projedná spornou otázku nadřízený orgán (organizace). Konečné rozhodnutí o sporné otázce přísluší Úřadu pro normalizaci a měření, jde-li o návrh státní normy, a jde-li o návrh oborové normy, příslušnému ústřednímu orgánu. Konečné rozhodnutí může být vydáno jen po předchozím projednání se zúčastněnými ústředními orgány, a jde-li o otázku vyhrazenou zvláštními předpisy pravomocí jiného orgánu (organizace), jen v dohodě s tímto orgánem (organizací).

§ 10

Schvalování technické normy

(1) Projednaný návrh technické normy s návrhem opatření a závěrečnou zprávou předloží organizace pověřená řešením normalizačního úkolu zpravidla prostřednictvím nadřízeného orgánu (organizace) schvalujícímu orgánu (organizaci), pokud nadřízený ústřední orgán nestanoví něco jiného nebo pokud organizace pověřená řešením normalizačního úkolu není sama oprávněna návrh technické normy schválit.

(2) Schvalující orgán (organizace) předložený návrh technické normy přezkoumá, zda vyhovuje požadavkům tohoto zákona a jeho prováděcích předpisů.

(3) Jestliže návrh technické normy vyhovuje, schvalující orgán (organizace) jej schválí, zajistí vydání normy a normu vyhlásí.

(4) Nevyhovuje-li návrh technické normy požadavkům tohoto zákona nebo jeho prováděcích předpisů, schvalující orgán (organizace) vrátí návrh organizaci pověřené řešením normalizačního úkolu stejnou cestou, kterou byl návrh předložen, s odůvodněním a s pokyny, jak a v jaké lhůtě má nedostatky návrhu odstranit.

§ 11

Změny a zrušení technických norem

(1) Technická norma musí odpovídat úrovni progresivní techniky a potřebám národního hospodářství. Neplní-li technická norma tyto požadavky, orgán (organizace), který normu schválil, ji změní, nahradí nebo zruší.

(2) Změny a zrušení technických norem se projednávají, schvalují a vyhláší stejným způsobem jako jejich návrhy.

ČÁST ČTVRTÁ

Organizace technické normalizace

§ 12

Úřad pro normalizaci a měření

(1) Ústředním orgánem státní správy v oblasti technické normalizace je Úřad pro normalizaci a měření, který zejména odpovídá za řízení technické normalizace v celém národním hospodářství a za koordinaci a organizaci přípravy pro mezinárodní normalizační činnost. Úřad pro normalizaci a měření je podřízen Státní komisi pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky.

(2) V čele Úřadu pro normalizaci a měření je předseda, kterého jmenuje vláda na návrh předsedy Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky.

§ 13

Ústřední orgány

Za správné řízení a uplatňování technické normalizace v oboru své působnosti odpovídají příslušné ústřední orgány. Ústřední orgány mohou v dohodě s Úřadem pro normalizaci a měření a se zúčastněnými ústředními orgány pověřit podřízenou organizaci řízením technické normalizace v určeném oboru.

§ 14

Organizace

Za správné řízení a uplatňování technické normalizace v oboru své působnosti odpovídají organizace.

§ 15

Orgány a organizace si mohou vytvářet stále nebo dočasné poradní komise k projednání a odbornému posouzení otázek týkajících se řízení nebo organizace technické normalizace nebo i jednotlivých návrhů technických norem.

ČÁST PÁTÁ

Povinnosti orgánů a organizací

§ 16

Orgány a organizace jsou povinny při řešení normalizačních úkolů v rozsahu stanoveném plánem

- a) vyhovět žádosti organizace pověřené řešením normalizačního úkolu, orgánu (organizace) odpovědného za provedení normalizačního úkolu nebo Úřadu pro normalizaci a měření a zapůjčit jim potřebné podklady (dokumenty a vzorky) a sdělit jim výsledky zkoušek nebo jiných zjištění,
- b) vyjádřit se ve stanovené lhůtě k zásadám technickoekonomického řešení normalizačního úkolu, k návrhům technických norem, k návrhům opatření, k odůvodněním a závěrečným zprávám vypracovaným při řešení normalizačního úkolu a zaslaným jim k vyjádření a sdělit, jaká opatření bude nutno učinit pro zavedení, dodržování a využívání navrhované technické normy, kdo a kdy je zajistit,
- c) účastnit se na vyzvání organizace pověřené řešením normalizačního úkolu projednávání výsledků řešení.

§ 17

(1) Orgány a organizace jsou povinny včas učinit všechna opatření k zavedení technické normy, aby norma mohla být ode dne účinnosti plně dodržována. Dále jsou povinny využívat výsledků normalizační činnosti ke specializaci nebo ke zhromadňování výroby a k jiným způsobům zvyšování technickoorganizační úrovně.

[2] Organizace jsou povinny uvádět v kataložích, tarifech, cenících a v jiných podobných publikacích názvy a označení svých výrobků, popřípadě další údaje o nich, podle technických norem.

§ 18

Orgány a organizace a jejich útvary technické kontroly, jakož i samostatné kontrolní a dozorčí orgány a organizace na všech stupních jsou povinny kontrolovat zavádění, dodržování a využívání technických norem a ukládat, popřípadě činit opatření k odstranění zjištěných nedostatků.

§ 19

Organizace, které vykonávají výzkumnou, vývojovou, konstrukční, projektovou, technologickou nebo jinou činnost, jsou povinny v závěrečných zprávách nebo v jiných dokumentech o částečném nebo úplném ukončení výzkumného, vývojového nebo jiného úkolu navrhnout příslušná normalizační opatření.

§ 20

Orgány a organizace jsou povinny sledovat působení technických norem v oboru své působnosti a v případě, že úroveň techniky a technologie předstihla ukazatele technických norem, popřípadě i z jiných důvodů, navrhnout jejich změnu.

§ 21

Orgány a organizace plní úkoly v oblasti technické normalizace v úzké spolupráci s organizacemi a zařízeními Revolučního odborového hnutí, zejména s Ústřední radou odborů, výzkumnými ústavy bezpečnosti práce Revolučního odborového hnutí, ústředními výbory odborových svazů a s Československou vědeckotechnickou společností.

ČÁST ŠESTÁ

**Uplatňování technické normalizace přímo
v technických výrobních a jiných
podkladech**

§ 22

[1] Orgány a organizace, které řídí, koordinují nebo vykonávají výzkumnou, vývojovou, konstrukční, projektovou, technologickou a jinou činnost spojenou s přípravou nové techniky, jsou povinny uplatňovat technickou normalizaci a její výsledky ve spolupráci s příslušnými orgány technické normalizace.

[2] Způsob řešení úkolů nové techniky a schvalování výrobní dokumentace, označování a evidence, jakož i schvalování jejich změn, stanoví příslušný ústřední orgán.

§ 23

[1] Jestliže na výrobek nebo činnost nebyla vydána technická norma nebo obsahuje-li platná technická norma jen rámcová ustanovení, sjednají se pro jednotlivé i opakující se dodávky technické podmínky.

[2] Sjednané technické podmínky musí být v souladu s technickými normami.

ČÁST SEDMÁ

Ustanovení závěrečná a přechodná

§ 24

Předpisy potřebné k provedení tohoto zákona vydá Úřad pro normalizaci a měření v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány.

§ 25

[1] Technické normy schválené do dne účinnosti tohoto zákona podle dosavadních právních předpisů o technické normalizaci zůstávají v platnosti.

[2] Výjimky ze závaznosti technických norem a pověření povolováním výjimek ze závaznosti státních norem udělené do dne účinnosti tohoto zákona zůstávají nedotčeny.

§ 26

Zrušují se

zákon č. 35/1957 Sb., o technické normalizaci, vládní nařízení č. 46/1957 Sb., o technické normalizaci,

směrnice č. 79/1958 Ú. l., o vykládání návrhů státních norem a podávání připomínek k těmto návrhům,

vyhláška č. 156/1960 Sb., kterou se vyhlašuje nový druh technických norem (oborové normy).

§ 27

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1964.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

97

VYHLÁŠKA

Úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 10. června 1964,

kterou se provádí zákon o technické normalizaci

Úřad pro normalizaci a měření v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 24 zákona č. 96/1964 Sb., o technické normalizaci:

ČÁST PRVNÍ

Obecná ustanovení

§ 1

Metody a formy normalizační činnosti

(1) V normalizační činnosti se používá zejména:

- a) unifikace, kterou se vytváří jednotný výrobek (součást, díl, skupina, stroj, výrobní celek, materiál apod.) nebo způsob práce (pracovní postup, zkušební metoda apod.) tak, aby pro danou společenskou potřebu (z hlediska rozměrů, funkčních vlastností, dosažených výsledků apod.) byly jednotlivé výrobky či pracovní způsoby navzájem zaměnitelné,
- b) typizace, kterou se vybírá nebo vytváří hospodárný počet typů některého výrobku nebo některé činnosti, postačující ke krytí převážné části potřeby národního hospodářství,
- c) specifikace, kterou se zejména stanoví vlastnosti, provedení nebo uspořádání předmětů (surovin, materiálů, výrobků, zařízení) nebo způsoby práce (pracovní postupy, zkušební metody a jiné činnosti), popřípadě i stanoví opatření potřebná ke zjištění, zda stanovené požadavky jsou splněny.

(2) Výsledky unifikace a typizace se uplatňují prostřednictvím technických norem, typových projektových řešení nebo prostřednictvím výrobních a jiných technických podkladů.

Subjekty normalizační činnosti

§ 2

Nositелеm normalizačního úkolu je orgán (organizace), jemuž bylo v plánu technické normalizace uloženo provedení normalizačního úkolu.

§ 3

Zpracovatelem normalizačního úkolu je organizace, která byla nositelem úkolu pověřena řešením normalizačního úkolu.

§ 4

(1) Účastníky řešení normalizačního úkolu jsou orgány a organizace, které předmět normalizačního úkolu vyrábějí, distribuují, používají, zkoušejí, kontrolují nebo podle něho postupují při výrobě nebo při jiné činnosti.

(2) Řešení normalizačních úkolů a projednávání jejich výsledků se zejména účastní:

- a) orgány a organizace, které se převážnou měrou podílejí na výrobě, zkoušení, odběru, spotřebě nebo používání předmětu normalizačního úkolu a které se zabývají výzkumem, vývojem nebo přípravou výroby, jako například výzkumné, projektové a konstrukční organizace (dále jen „hlavní účastníci“). Hlavními účastníky jsou také organizace pověřené řízením technické normalizace v určených oborech (dále jen „pověřené organizace“), podniky zahraničního obchodu, orgány péče o jakost výrobků a orgány tvorby cen,
- b) orgány a organizace, jejichž posudky, vyjádření a rozhodnutí o předmětu normalizačního úkolu jsou podle příslušných právních předpisů pro ostatní organizace závazné (dále jen „neopomenutelní účastníci“). K neopomenutelným účastníkům například patří orgány dozoru nad bezpečností při práci ROH, orgány hygienické, protiepidemické a veterinární služby, orgány požární ochrany, orgány státního odborného technického dozoru.

Předmět technických norem

§ 5

(1) Předmětem technických norem jsou zejména:

- a) suroviny, materiály, polotovary, stavby, zařízení a výrobky hromadné, sériové nebo opakované kusové výroby, jejich části, konstrukční prvky, jejich parametry, tvary, rozměry, jakost, provedení, příslušenství, fyzikální, chemické, biologické a jiné vlastnosti,
- b) opakující se technické činnosti, zejména:
 1. zacházení s výrobky a surovinami, jejich zkoušení, balení, uskladňování, doprava, označování, technická stránka prověřování plnění dodávek, užívání, údržba a obsluha,
 2. technologické postupy a technické práce,
 3. opatření pro ochranu věcí,

c) všeobecně technické věci, jako názvy, pojmy, veličiny, jednotky, značky, výkresy, třídění, metody výpočtů, řady vyvolených čísel, závity a licování.

(2) Předmětem technických norem jsou i opatření pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, která jsou součástí předmětu normalizačního úkolu, jimiž mají být aplikovány obecné právní předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, nebo jimiž se z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci upravují pracovní postupy nebo zacházení s výrobky, pro něž nebyl vydán jiný právní předpis, nebo není účelné jej vydávat.

§ 6

(1) Stupeň technické normy, již se má upravit předmět řešení normalizačního úkolu, se stanoví podle důležitosti předmětu, popřípadě podle okruhu jeho uživatelů a uvádí se zpravidla již v plánu technické normalizace.

(2) Státními normami se upravují výrobky, činnosti a všeobecně technické věci, které mají zvláštní důležitost pro národní hospodářství nebo které jsou vyráběny, vykonávány nebo používány ve více oborech.

(3) Oborovými normami se upravují výrobky, činnosti nebo všeobecně technické věci určeného oboru, které není účelné upravit státními normami a které nelze upravit podnikovými normami.

(4) Podnikovými normami se upravují výrobky, činnosti nebo všeobecně technické věci, které jsou vyráběny a používány, vykonávány nebo jen používány v rámci podniku, popřípadě výrobní hospodářské jednotky, nebo které jsou vyráběny pro omezený okruh odběratelů.

(5) Technické normy oborové a podnikové mohou obsahovat výběr ustanovení norem vyššího stupně, popřípadě i podrobnější úpravu předmětu norem vyššího stupně; nesmějí však být s nimi v rozporu.

(6) Mezinárodní normalizační doporučení se zavádějí státními nebo oborovými normami.

ČÁST DRUHÁ

Řešení normalizačních úkolů

Oddíl 1

Základní ustanovení

Plánování

§ 7

(1) V souladu s určenými koncepcemi rozvoje a potřebami národního hospodářství a v souladu s mezinárodní normalizační činností se provádí technická normalizace podle plánu. Pro sestavování plánu technické normalizace platí metodické pokyny.

(2) Do plánu technické normalizace jsou zahrnovány jen řádně odůvodněné úkoly.

Společné zásady řešení normalizačních úkolů

§ 8

(1) Zpracovatel pověří řešením normalizačního úkolu pracovníky, kteří svou odborností zaručují úplnost a správnost řešení.

(2) Při řešení normalizačního úkolu zpracovatel vychází zejména z výsledků vědeckovýzkumných a vývojových prací, ze zkušeností výroby, z požadavků spotřebitelů a z rozboru národohospodářských účinků, jež je možno očekávat z jednotlivých způsobů (variant) řešení normalizačního úkolu. Přitom se zpracovatel opírá o mezinárodní doporučení, zahraniční normy a technickou literaturu.

Oddíl 2

Řešení normotvorných normalizačních úkolů

Zásady technickoekonomického řešení normalizačního úkolu

§ 9

(1) U důležitých a složitých úkolů zpracovatel vypracuje a odůvodní zásady technickoekonomického řešení normalizačního úkolu (dále jen „zásady řešení“).

(2) Zásady řešení obsahují způsob řešení normalizačního úkolu, popřípadě různé alternativy řešení, opatření, která budou nutná k ověření jejich správnosti nebo k jejich zavedení, dodržování a využívání, předběžné ekonomické zhodnocení jednotlivých řešení a údaj, s kým bude návrh normy projednán, kdo předmět normalizačního úkolu vyrábí a kdo je jeho odběratelem a jak budou s návrhem seznámeni pracovníci, jde-li o řešení dotýkající se širokého okruhu pracovníků.

§ 10

(1) Zásady řešení projedná zpracovatel zejména s hlavními a neopomenutelnými účastníky a s nositelem úkolu. Řeší-li se normalizační úkol státní normou nebo oborovou normou, jejíž předložení si vyhradil Úřad pro normalizaci a měření (dále jen „Úřad“), zpracovatel projedná zásady řešení i s Úřadem. K zásadám řešení připojí zpracovatel seznam účastníků, s nimiž zásady projedná. Pro vyjádření stanoví zpracovatel lhůtu, která nesmí být kratší 3 týdnů a nemá být delší 6 týdnů.

(2) Účastníci, jimž byly zásady řešení zaslány, jsou povinni ve stanovené lhůtě sdělit zpracovateli, zda s navrhovaným řešením souhlasí a jaká opatření bude nutno vykonat, aby uvažované řešení mohlo být zavedeno, dodržováno a využíváno. Nesouhlasí-li účastníci s uvažovaným řešením nebo opatřeními, uvedou s příslušným odůvodněním, jaká opatření navrhuji.

(3) Povinnosti uvedené v odstavci 2 se nevztahují na ústřední orgány, jestliže zásady řešení jsou současně projednávány s organizacemi jím podřízenými. Má-li zpracovatel v těchto případech zvláštní důvody, aby se k zásadám řešení vyjádřil i ústřední orgán, uvede je v průvodním dopise. Odůvodněné žádosti je ústřední orgán povinen vyhovět.

(4) Nemůže-li se účastník vyjádřit k zásadám řešení ve stanovené lhůtě, oznámí to v této lhůtě zpracovatel s uvedením důvodů a lhůty, ve které se k zásadám řešení vyjádří. Tato lhůta spoju s lhůtou uvedenou v odstavci 1 nemá překročit dva měsíce ode dne doručení zásad.

Oddíl 3

Vypracování, projednávání a schvalování návrhu státní normy, její vyhlášení a vydávání

Vypracování návrhu státní normy

§ 11

Při vypracování návrhu státní normy postupuje zpracovatel podle zásad uvedených v § 8. Předcházelo-li vypracování návrhu státní normy vypracování zásad řešení, zhodnotí zpracovatel podmínky došlé k zásadám řešení a podle výsledků tohoto zhodnocení vypracuje návrh státní normy. Současně vypracuje návrh opatření na zavedení, dodržování a využívání státní normy (dále jen „návrh opatření“) a odůvodnění.

§ 12

(1) Do návrhu opatření se zařazují technická, organizační a hospodářská opatření, která musí učinit účastníci, aby státní norma mohla být zavedena, dodržována a využívána ode dne, kdy nabude účinnosti, dále opatření k vyřazení výrobků z výroby nebo používání včetně opatření na zpracování, používání nebo spotřebování dosud vyráběných výrobků, které neodpovídají požadavkům navrhované státní normy. Vytvářejí-li se vypracováním návrhu státní normy předpoklady pro účelovou společenskou dělbu práce, například pro specializaci nebo zhromadnění výroby, zařadí se také tento úkol do návrhu opatření. Do návrhu opatření se zařazují i opatření pro popularizaci navrhované státní normy.

(2) Podle stavu prací na řešení normalizačního úkolu, vypracování, projednávání, schválení a vyhlášení státní normy se opatření uvedená v předchozím odstavci zajišťují v příslušném plánu.

§ 13

V odůvodnění prokazuje zpracovatel, že řešení obsažené v návrhu státní normy je za současného stavu nejvýhodnější pro národní hospodářství, po-

případě vysvětlí, proč nemohl přihlédnout k podmínkám uplatněným k zásadám řešení. Zpracovatel v odůvodnění uvede též rozbor národohospodářských účinků, jež lze očekávat z jednotlivých způsobů řešení normalizačního úkolu, popřípadě i vliv řešení na ukazatele plánu a na soustavu cen.

Projednání návrhů státních norem

§ 14

(1) Vypracovaný návrh státní normy, návrh opatření a odůvodnění zašle zpracovatel k vyjádření hlavním a neopomenutelným účastníkům, nositelům úkolu, Úřadu a účastníkům uvedeným v zásadách řešení. K návrhu státní normy připojí zpracovatel seznam účastníků, jímž byl návrh normy zaslán. Pro vyjádření stanoví zpracovatel lhůtu, která nesmí být kratší 3 týdnů a nemá být delší 8 týdnů.

(2) Je-li obsah návrhu státní normy v rozporu s platným právním předpisem, zašle zpracovatel návrh státní normy orgánu, který právní předpis vydal nebo který je odpovědný za jeho provedení, a navrhne, jak je třeba rozpor odstranit.

§ 15

(1) Účastníci, jímž byl návrh státní normy zaslán k vyjádření, jsou povinni sdělit ve stanovené lhůtě zpracovatelům své připomínky nebo souhlas s návrhem.

(2) Připomínky musí být jasně formulovány, navrhované změny a doplňky musí být odůvodněny. V připomínkách uvedou účastníci také, jaké výhody nebo nevýhody budou spojeny se zavedením státní normy, zda souhlasí s návrhem opatření nebo jej navrhuje doplnit o další nezbytná opatření v národním hospodářství, popřípadě zda navrhovaná opatření jsou zajištěna plánem nebo jakým způsobem je zajistit.

(3) Ustanovení § 10 odstavec 3 a 4 platí obdobně i pro připomínkové řízení o návrhu státní normy.

§ 16

(1) Došlé připomínky zpracovatel projedná s účastníky.

(2) Podle přijatých připomínek upraví zpracovatel znění návrhu; odmítnutí došlých připomínek je třeba odůvodnit. O průběhu porady sepiše zpracovatel zápis, který zašle účastníkům, jímž byl návrh státní normy zaslán k vyjádření.

(3) Nepodaří-li se dosáhnout dohody o sporné otázce vzniklé mezi zpracovatelem a neopomenutelným účastníkem, vypracuje zpracovatel návrh státní normy nebo jeho příslušné části v obou alternativách.

§ 17

(1) K závěrům, k nimž došlo při projednání návrhu státní normy a návrhu opatření, vyžádá si zpracovatel od účastníků konečné vyjádření. Nositele úkolu a Úřad o tom zpracovatel informuje.

(2) Je-li předmětem návrhu státní normy nový nebo s dosavadními výrobky neporovnatelný výrobek nebo výrobek sice porovnatelný, avšak při jehož výrobě dojde zavedením navrhované státní normy ke snížení nebo zvýšení výrobních nákladů, předá zpracovatel, pokud tak neučinil dříve, jedno vyhotovení návrhu též orgánu (útvary) pověřenému tvorbou cen.

§ 18

(1) Souhlasí-li účastníci s konečným zněním návrhu státní normy a s návrhem opatření, sdělí to zpracovatel. Nesouhlasí-li, uvedou důvody.

(2) Konečné vyjádření musí být podepsáno vedoucím organizace nebo jeho zástupcem a musí být zpracovatelům zasláno nejpozději do 2 týdnů ode dne doručení návrhu státní normy nebo závěrů z jeho projednávání.

§ 19

(1) Jestliže vzniknou při projednávání připomínek k návrhu státní normy nebo k návrhu opatření, která byla nebo mají být zařazena do návrhu opatření, sporné otázky a nepodaří-li se je odstranit ani za spolupráce pověřené organizace a ani jednáním mezi vedoucími organizací zúčastněných na jednotlivých sporných otázkách, předloží zpracovatel návrh státní normy se spornými otázkami nadřízenému ústřednímu orgánu.

(2) Ústřední orgán rozhodne o sporné otázce, je-li sporná mezi organizacemi jemu podřízenými, jinak spornou otázku projedná s ústředními orgány nadřízenými organizacím, mezi nimiž sporná otázka vznikla. Nedojde-li k dohodě ani při tomto jednání, předá ústřední orgán návrh státní normy Úřadu s návrhem, jak je třeba rozhodnout o sporných otázkách.

(3) Spornou otázku musí orgány a organizace na jednotlivých stupních řízení projednat a rozhodnout do dvou měsíců ode dne, kdy jim sporná otázka byla předložena.

§ 20

Závěrečná zpráva

K návrhu státní normy vypracuje zpracovatel závěrečnou zprávu, která obsahuje zejména:

- a) číslo úkolu podle příslušného plánu technické normalizace a jeho název,
- b) společenský přínos státní normy,
- c) porovnání se světovou úrovní, zejména s mezinárodními normalizačními doporučeními. Nedosahuje-li se předloženým návrhem úrovně obsažené v porovnávaných dokumentech, uvedou se ve zprávě důvody, proč nelze této úrovně dosáhnout,

d) nedostatky návrhu státní normy, nedořešené problémy a výhledy normalizace v budoucnosti.

- e) stručné údaje o průběhu řízení, zejména s kým byl návrh státní normy projednán, kdo je výrobcem předmětu normy a kdo je jeho odběratelem, přehled sporných otázek s návrhem na způsob jejich řešení a rozpory s právními předpisy, které dosud nebylo možno odstranit,
- f) návrh počátku účinnosti navrhované normy.

Předložení návrhu státní normy ke schválení

§ 21

(1) Návrh státní normy a návrh opatření upravený podle připomínek (§ 18 odst. 2 a 3) a vypracovanou závěrečnou zprávu předloží zpracovatel s vyjádřením pověřené organizace Úřadu a informuje o tom nositele úkolu kopií průvodního dopisu s návrhem státní normy a s návrhem opatření.

(2) Mimo případ uvedený v § 19 odst. 1 předkládá zpracovatel prostřednictvím nositele úkolu návrh státní normy Úřadu, jestliže si to nositel úkolu vyhradil nebo jestliže k zavedení státní normy je třeba učinit opatření, o nichž může rozhodnout jen ústřední orgán.

(3) Návrh státní normy, návrh opatření a závěrečnou zprávu předkládá zpracovatel ve 3 vyhotoveních. K návrhu připojí potřebné podklady (například zápis z komise, vyobrazení, výkresy, schemata, zkušební protokoly), patřící k návrhu státní normy.

(4) Průvodní dopis, jedno vyhotovení návrhu státní normy a návrhu opatření musí být podepsány vedoucím organizace, která je zpracovatelem, nebo jeho zástupcem.

Schvalovací řízení

§ 22

(1) Úřad nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy mu návrh státní normy došel, přešetří, zda návrh vyhovuje požadavkům národního hospodářství, zda návrhem byl vyřešen celý plánovaný normalizační úkol a zda návrh normy, návrh opatření a připomínky byly projednány předepsaným způsobem (§ 14 až 19). Podle výsledků tohoto šetření rozhodne Úřad o přijetí návrhu do schvalovacího řízení nebo o jeho vrácení. Přijetí návrhu státní normy do schvalovacího řízení oznámí Úřad nositeli úkolu, zpracovatelům a pověřené organizaci.

(2) Nevhovuje-li návrh státní normy nebo návrh opatření požadavkům uvedeným v odstavci 1 nebo některému z nich, vrátí Úřad v uvedené měsíční lhůtě návrh státní normy zpracovatelům s odůvodněním, proč návrh vrací, a s pokyny, jak nedostatky odstranit. O vrácení návrhu státní normy informuje Úřad nositele úkolu.

§ 23

Schválení návrhu

(1) Vyhovuje-li návrh státní normy požadavkům uvedeným v § 22 odst. 1, Úřad rozhodne o případných sporných otázkách a návrh státní normy schválí. O sporných otázkách rozhodne Úřad po předchozím projednání se zúčastněnými ústředními orgány a jde-li o otázku vyhrazenou zvláštními předpisy pravomoci jiného orgánu (organizace) (§ 4 odst. 2 písm. b) jen v dohodě s tímto orgánem (organizací).

(2) Schválení státní normy oznámí Úřad nositeli úkolu, pověřené organizaci, jejímž prostřednictvím nebo s jejímž vyjádřením byl mu návrh státní normy předložen, a zpracovateli. Rozhodnutí o sporných otázkách zasle Úřad i účastníkům, jichž se rozhodnutí týká.

(3) V případě, že při vypracování návrhu státní normy byl použit vynález, jehož využití patří státu, nebo zlepšovací návrh, oznámí to Úřad s uvedením dne, kdy návrh státní normy byl schválen, ústřednímu orgánu, do jehož působnosti vynález nebo zlepšovací návrh patří.

§ 24

Stanovení účinnosti státní normy

(1) Při schválení normy rozhodne Úřad o počátku účinnosti státní normy. Nelze-li stanovit počátek účinnosti státní normy na tentýž den pro všechny její uživatele, stanoví jej Úřad pro každou skupinu uživatelů zvlášť. Přitom vychází z projednaného návrhu opatření, jímž je zajišťováno zavedení, dodržování a využívání státní normy.

(2) Počátek účinnosti státní normy se stanoví na den po vyhlášení normy, v naléhavých případech na den jejího vyhlášení.

§ 25

Vyhlášení státní normy

Schválenou státní normu vyhlásí Úřad ve svém Věstníku. Ve vyhlášce uvede:

- číslo a název státní normy a datum jejího schválení,
- den, od kterého státní norma nabývá účinnosti,
- číslo a datum schválení normy, kterou vyhlášená státní norma zrušuje nebo mění.

§ 26

Vydávání státních norem

Státní normy vydává Vydavatelství Úřadu.*)

Oddíl 4

Vypracování, projednávání, schvalování, vyhlášení a vydávání oborových norem

§ 27

Pokud v tomto oddílu není stanoveno něco jiného, platí pro vypracování, projednávání, schvalování, vyhlášení a vydávání oborových norem přiměřeně oddíl 2 a 3 této části.

§ 28

Pro řešení sporných otázek, vzniklých při projednávání návrhu oborové normy, platí přiměřeně § 19. Konečné rozhodnutí patří ústřednímu orgánu, který je nadřízen zpracovateli; byla-li sporná otázka vznesena organizací podléhající jinému ústřednímu orgánu, rozhodne o sporné otázce teprve po jejím předchozím projednání s dotčeným ústředním orgánem a v dohodě s Úřadem; jde-li při tom o otázku vyhrazenou zvláštními předpisy pravomoci jiného orgánu (organizace), vydá rozhodnutí jen po předchozí dohodě s tímto orgánem (organizací).

§ 29

(1) Oborovou normu schvaluje vedoucí ústředního orgánu, popřípadě vedoucí pověřené organizace nebo jejich zástupce.

(2) Před schválením oborové normy je ústřední orgán nebo pověřená organizace povinna předložit návrh oborové normy Úřadu, jestliže si to vyhradil v plánu technické normalizace.

Vyhlášení a vydávání oborových norem

§ 30

(1) Schválenou oborovou normu vyhlásí schvalující orgán (organizace) (§ 29 odst. 1) ve Věstníku Úřadu. Za tím účelem zasle schvalující orgán (organizace) před vydáním oborové normy Úřadu dvě vyhotovení vyhlášky a dvě vyhotovení oborové normy, z nichž jedno vyhotovení vyhlášky a jedno vyhotovení oborové normy musí být podepsáno vedoucím schvalujícího orgánu (organizace) nebo jeho zástupce. K žádosti o vyhlášení oborové normy připojí schvalující orgán (organizace) prohlášení, že oborová norma předkládaná k vyhlášení je v souladu se státními normami a ostatními právními předpisy.

(2) Ve vyhlášce se uvede zejména:

- název a sídlo schvalujícího orgánu (organizace),
- číslo a název oborové normy a datum jejího schválení,
- den, od kterého oborová norma nabývá účinnosti,
- číslo a datum schválení oborové normy, kterou vyhlášená norma zrušuje nebo mění,

e) poznámka o tom, která státní norma dosud upravovala předmět vyhlášené oborové normy.

[3] Úřad přezkoumá, zda oborovou normu schválil příslušný orgán (organizace) a zda žádost o vyhlášení oborové normy má všechny náležitosti pro vyhlášení. Vyhovuje-li žádost o vyhlášení oborové normy těmto požadavkům, přidělí Úřad oborové normě číslo, bylo-li o to žádáno, a vyhlášku uveřejní ve svém Věstníku.

§ 31

[1] Oborové normy vydává zpravidla Vydavatelství Úřadu na žádost schvalujícího orgánu (organizace). Schvalující orgán (organizace) může oborovou normu vydat a její distribuci provést také sám. Vydavatelství může odmítnout vydání oborové normy, je-li potřeba jejích výtisků malá (do 200).

[2] Schvalující orgán (organizace) nebo Vydavatelství Úřadu, pokud zajišťují vydání oborové normy, jsou povinny předat Úřadu dva výtisky oborové normy pro dokumentační a evidenční účely.

Oddíl 5

Vypracování, projednávání, schvalování a vydávání podnikových norem

§ 32

Pro vypracování, projednávání, schvalování a vydávání podnikových norem platí přiměřeně ustanovení oddílů 2 a 3 této části se změnami a doplňky, uvedenými v tomto oddílu.

§ 33

[1] Podnikovou normu schvaluje vedoucí organizace, která návrh podnikové normy vypracovala, nebo jeho zástupce: organizace, která vypracovala návrh podnikové normy, je povinna před schválením návrhu předložit jej k vyjádření souhlasu nadřízenému ústřednímu orgánu, jestliže si to vyhradil.

[2] Podnikovou normu vydává a vyhláší organizace, která podnikovou normu schválila.

[3] Organizace, zejména organizace s příbuznou výrobou, mohou se dohodnout na společném vypracování a používání podnikové normy.

Oddíl 6

Řešení rozborových úkolů

§ 34

[1] Předmětem rozborového úkolu je zejména

- a) rozbor stavu technické normalizace v určitém úseku národního hospodářství s cílem stanovit možnosti, zaměření a určení úkolu pro další normalizační práce,
- b) rozbor určitého komplexu normalizačních otázek s cílem navrhnout normotvorné normalizační úkoly s uvedením jejich významu, časového plánu a s určením zpracovatele,

c) zpracování zvláštního úkolu s cílem uplatnit typizaci nebo unifikaci ve výrobě a stanovit nejvhodnější typové řady, nejvýhodnější životnost včetně podmínek pro další řešení tohoto úkolu a pro jeho realizaci,

d) prověření platných technických norem z hlediska jejich technickoekonomické úrovně v podniku nebo v celém národním hospodářství.

[2] Při řešení rozborového normalizačního úkolu se postupuje podle zásad uvedených v § 8.

[3] O řešení rozborového normalizačního úkolu vypracuje zpracovatel zprávu, která obsahuje výsledky zkoumání určeného technického úseku pro správné zaměření a uplatnění technické normalizace; zprávu projedná obdobným způsobem, jako se projednává návrh normy, nebo jako se projednávají závěrečné zprávy při ukončení vědeckých nebo výzkumných úkolů. V závěrečné zprávě se uvede zejména:

- a) dosavadní stav zkoumané oblasti a jeho nedostatky, zejména z hlediska organizace a technologie výroby a z hlediska vzájemných vztahů mezi výrobou a spotřebou,
- b) návrh na způsob řešení úkolů vyplývajících ze závěru rozborového úkolu nebo návrh opatření z hlediska typizace a unifikace v konstrukci, projektové nebo podobné činnosti a podmínky pro řešení a jeho realizaci,
- c) návrh pořadí a lhůty pro řešení jednotlivých normalizačních úkolů.

ČÁST TŘETÍ

Změny a zrušení technických norem

§ 35

Zaostávají-li některá ustanovení platné technické normy nebo celá technická norma za úrovně techniky nebo jinak nevyhovují potřebám národního hospodářství, je třeba je změnit nebo zrušit.

§ 36

[1] Návrh na změnu nebo zrušení platné technické normy nebo jejích jednotlivých ustanovení může podat každý. Pro organizace, jichž se normy týká (§ 4 odst. 1), je to povinnost. Návrh je třeba technicky a ekonomicky odůvodnit. O návrhu rozhodne schvalující orgán (organizace).

[2] Změny technických norem většího rozsahu se vyhláší a vydávají jako normy. Změny menšího rozsahu se vyhláší v plném znění. Zrušení technických norem se vyhláší obdobně, jako jsou vyhlášovány změny norem menšího rozsahu.

§ 37

Pro postup při vypracování, projednávání, schvalování, vyhlášení a vydávání změn a zrušení technických norem platí přiměřeně ustanovení oddílů 2 až 5 druhé části.

ČÁST ČTVRTÁ

Označování evidence technických
norem

§ 36

(1) Státní normy se označují písmenným značením „ČSN“ a číslicemi, které přiděluje Úřad. Obdobným způsobem se označují i oborové a podnikové normy.

(2) Označování oborových a podnikových norem metodicky řídí Úřad.

§ 39

Ústřední evidenci státních a oborových norem vede Úřad. Evidenci oborových norem vedou v oboru své působnosti schvalující orgány (organizace). Evidenci podnikových norem vede příslušná organizace.

ČÁST PÁTÁ

Odchytky od platných technických
norem

§ 40

(1) Od technických norem se lze odchýlit:

- a) u výrobků určených pouze pro účely výzkumu nebo vývoje nebo zkoušení,
- b) u experimentálních staveb,
- c) jde-li o výrobky, jejichž jakost je lepší než jakost předepsaná v technických normách, pokud taková odchylka není přímo v normě vyloučena,
- d) u výrobků vyvážených nebo dovážených*) s výjimkou dovážených výrobků, na které byly vydány zvláštní technické normy, a dovážených výrobků, které neodpovídají veterinárním nebo rostlinolékařským požadavkům technických norem.

(2) Dovážené výrobky, které neodpovídají technickým normám z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví, mohou být dány do provozu nebo používání jen byly-li upraveny tak, že vyhovují požadavkům ochrany zdraví životních podmínek a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(3) Mimo případy uvedené v odstavci 1 může se uživatel od technické normy odchýlit, byla-li mu povolena výjimka.

§ 41

Výrobky původně určené pro účely výzkumu, vývoje nebo zkoušení a výrobky původně určené pro vývoz, které neodpovídají technickým normám, mohou být uvedeny na tuzemský trh jen po povolení výjimky ze závaznosti technických norem, vztahujících se na ně. Toto ustanovení platí přiměřeně pro experimentální stavby.

*) § 242 hospodářského zákoníku.

§ 42

Výjimky se nepovolují, jestliže by jejich povolení bylo na úkor bezpečnosti a ochrany zdraví, na úkor ochrany věcí nebo nesouhlasí-li s povolením výjimky neopomenutelný účastník nebo žádá-li organizace o povolení výjimky pro případy, které se uskutečnily před podáním žádosti.

§ 43

Povolovat výjimky ze závaznosti technické normy přísluší schvalujícímu orgánu (organizaci) pokud v technické normě není určen pro povolování výjimek jiný orgán (organizace).

§ 44

Evidenci výjimek vede orgán (organizace), který výjimky povoluje.

Řízení o povolování výjimek

§ 45

(1) Výjimky ze závaznosti technických norem se povolují jen na řádně odůvodněnou žádost.

(2) Žádost o povolení výjimky podává schvalujícímu orgánu (organizaci) orgán (organizace), u nějž se vyskytly okolnosti, které mu brání dodržovat technickou normu. Jde-li o dovážené výrobky, na které byly vydány zvláštní technické normy, nebo které neodpovídají technickým normám z hlediska veterinárního nebo rostlinolékařského, podává žádost o povolení výjimky organizace, která uzavřela hospodářskou smlouvu s podnikem zahraničního obchodu.

(3) Žádost o povolení výjimky ze závaznosti státní normy se podává prostřednictvím nadřízeného ústředního orgánu, jestliže se žádost týká okolností, o níž rozhodl nebo je příslušný rozhodnout ústřední orgán nebo je-li odstranění příčin odůvodňujících povolení výjimky v jeho pravomoci nebo jestliže si to ústřední orgán vyhradil. V ostatních případech se podává žádost přímo Úřadu. O podání žádosti informuje žadatel nadřízený ústřední orgán.

(4) Ústřední orgán, jehož prostřednictvím se žádost o povolení výjimky podle předchozího odstavce podává Úřadu, je povinen přezkoumat, zda žádost má předepsané náležitosti a zda je odůvodněna. Neshledá-li žádost odůvodněnou nebo nemá-li žádost předepsané náležitosti, vrátí ji žadateli; jinak žádost s podklady a se svým vyjádřením předloží Úřadu.

§ 46

Žádost o povolení výjimky je nutno podat včas, aby nedošlo k obtížím ve výrobě, ve výstavbě nebo v jiné technické činnosti upravené technickou normou.

§ 47

V žádosti musí žadatel

a) uvést:

1. kterou technickou normu nebo která její ustanovení nemůže dodržet a z jakých důvodů,
2. jak dlouho budou trvat důvody, pro které se žádá povolení výjimky a jaká opatření učiní k jejich odstranění,
3. pro jaký obor činnosti a v jakém rozsahu má výjimka platit, např. pro jaké množství kusů, pro který projekt, pro kterou stavbu,
4. ekonomické odůvodnění, z něhož musí být zřejmo, jak povolením výjimky budou dotčeny zájmy národního hospodářství,
5. návrh znění výjimky,

b) prokázat:

1. že odchýlení se od technické normy nebo některých jejích ustanovení je nezbytné nebo hospodářsky výhodné a že povolením výjimky se nezvýší nebezpečí pro život nebo zdraví,
2. že k žádosti o povolení výjimky se vyjádřili všichni, kdo budou povolením výjimky dotčeni, a to zejména neopomenutelní účastníci, orgány technické kontroly, orgány kontroly jakosti, odběratelé, a jde-li o věc celostátního dosahu, i ústřední orgán nadřízený žadateli o výjimku.

§ 48

[1] Schvalující orgán (organizace) do jednoho měsíce přezkoumá, zda žádost má náležitosti stanovené v § 47 a rozhodne, že se výjimka povoluje nebo že se žádost vrací k doplnění nebo že se žádost zamítá. Vracení nebo zamítnutí žádosti musí být odůvodněno.

[2] Nemůže-li schvalující orgán (organizace) rozhodnout o žádosti ve lhůtě uvedené v předchozím odstavci, sdělí v této lhůtě žadateli, kdy o žádosti rozhodne.

[3] Povolení výjimky obsahuje znění výjimky, rozsah a dobu platnosti, podmínky, které nutno splnit, aby mohlo být výjimky použito, popř. i způsob, jakým je třeba odstranit překážky, jež znemožňují dodržování státní normy.

§ 49

O povolení výjimky vyrozumí schvalující orgán (organizace) žadatele, jeho nadřízený ústřední orgán a orgány (organizace), které se k žádosti o povolení výjimky vyjádřily, popřípadě pověřenou organizací i orgán (organizaci) příslušný pro tvorbu cen, dojde-li povolením výjimky ke snížení požadavků (na jakost, výkon, přesnost, váhu apod.) stanovených v technické normě na normalizovaný výrobek.

§ 50

Orgán (organizace), jemuž byla povolena výjimka, musí číslo výjimky uvést v průvodní dokumentaci nebo na výrobku nebo na obalu a musí na to upozornit odběratele při uzavírání hospodářské smlouvy.

§ 51

Ustanovení § 45 až 50 se použije přiměřeně v případech, kdy o povolení výjimky ze závaznosti technické normy rozhoduje orgán (organizace), uvedený v technické normě.

ČÁST ŠESTÁ

Orgány normalizační činnosti

Úřad pro normalizaci a měření

§ 52

[1] Úřad plní na úseku technické normalizace zejména tyto úkoly:

- a) řídí a koordinuje technickou normalizaci, aby vedla ke zvýšení efektivity v národním hospodářství, zejména prostřednictvím státního plánu technické normalizace,
- b) odpovídá za rozvoj a uplatňování normalizační činnosti v rámci státního plánu technické normalizace; koordinuje plán technické normalizace s ostatními částmi plánu rozvoje vědy a techniky; sleduje řešení normalizačních úkolů na státní úrovni a účastní se projednávání návrhů státních norem; přezkoumává a schvaluje návrhy státních norem a návrhy opatření; vyhláší státní normy, dává k nim odborný výklad a povoluje výjimky z jejich závaznosti; vypracovává ve spolupráci se zúčastněnými ústředními orgány návrhy státních norem všeobecné povahy,
- c) provádí studijní a rozborové normalizační práce, řeší teoretické otázky technické normalizace a pečuje o školení normalizačních pracovníků a o šíření znalostí technické normalizace,
- d) sleduje ekonomické působení technické normalizace; na základě vlastních zkušeností a podkladů vyžádaných od ústředních orgánů provádí rozbor normalizační činnosti ve všech nebo jen v jednotlivých odvětvích nebo oborech národního hospodářství a navrhuje nebo činí opatření k odstranění překážek bránících jejímu rozvoji,
- e) předkládá příslušným státním orgánům návrhy opatření k zavedení státních norem a náměty na specializaci nebo popřípadě na zhromadění výroby, pro něž byly státními normami vytvořeny předpoklady;
- f) vypracovává návrhy právních předpisů upravujících zásadní otázky technické normalizace; vydává k nim v rámci daných zmocnění podrobnější předpisy a zajišťuje, aby státní normy byly v souladu s ostatními právními předpisy

g) je za ČSSR členem mezinárodních normalizačních organizací a v nich ve spolupráci s ústředními orgány zajišťuje mezinárodní normalizační práce a organizuje účast na nich; koordinuje ostatní mezinárodní normalizační práce.

h) dbá, aby ústřední orgány kontrolovaly zavádění, dodržování a využívání technických norem v podřízených organizacích a v důležitých případech v součinnosti s kontrolními orgány se přesvědčuje, jak jsou státní normy zaváděny, dodržovány a využívány,

i) poskytuje porady v otázkách technické normalizace, vede sbírku státních a oborových norem a provádí dokumentaci zahraničních norem a normalizační literatury; organizuje a zajišťuje mezinárodní výměnu a získávání technických norem; ve spolupráci s orgány ROH pečuje o soustavnou propagaci technické normalizace;

j) pečuje o jednotnou úpravu a členění a číslování technických norem.

k) vydává Věstník, v němž jsou vyhlašovány státní a oborové normy a jiné důležité právní akty týkající se technické normalizace.

(2) Vydavatelství Úřadu vydává státní a oborové normy, jejich seznamy a jiné publikace na úseku technické normalizace.

Ústřední orgány

§ 53

Ústřední orgány plní na úseku technické normalizace v rámci své působnosti zejména tyto úkoly:

a) odpovídají za rozvoj normalizační činnosti v souladu s oborovým řízením, a to včetně odpovědi hospodářství řízeného národními výbory, a za uplatňování výsledků normalizační činnosti,

b) řídí, plánují a zajišťují normalizační činnost, aby vedla ke zvýšení efektivity v národním hospodářství,

c) v dohodě s Úřadem vydávají v rámci své působnosti směrnice pro normalizační činnost a dohlížejí na tuto činnost,

d) schvalují, vyhlašují, mění a ruší oborové normy, jejichž schválení si vyhradily, dávají k nim odborný výklad a povolují výjimky z jejich závaznosti; zajišťují soulad oborových norem se státními normami a ostatními právními předpisy,

e) v dohodě s Úřadem řeší, popřípadě zajišťují řešení mezinárodních normalizačních úkolů, vyplývajících z činnosti mezinárodních normalizačních organizací a účastní se mezinárodních normalizačních jednání; ve spolupráci s Úřadem zajišťují ostatní normalizační úkoly vzniklé z jiné mezinárodní spolupráce,

f) pečují o školení pracovníků podřízených organizací o technické normalizaci,

g) hodnotí výsledky normalizační činnosti a na základě podkladů vyžádaných od podřízených organizací a vlastních zkušeností sestavují zprávy o stavu technické normalizace,

h) sledují ekonomické působení technických norem, provádějí rozbor příčin, které snižují jejich ekonomickou účinnost, a navrhnou opatření k odstranění těchto příčin,

i) kontrolují plnění opatření k zavádění, dodržování a využívání technických norem v podřízených organizacích; zavádějí povinnou kontrolu výrobků určitého oboru nebo druhu, zda vyhovují platným technickým normám, a pověřují touto kontrolou vhodné zkušební ústavy.

§ 54

(1) Ústřední orgány mohou plněním úkolů uvedených v § 53 s výjimkou základních otázek řízení technické normalizace pověřit podřízené organizace. Pověření se může vztahovat na jednotlivý případ nebo na jednotlivý druh úkolů a může být časově omezeno nebo může být bez časového omezení.

(2) Ústřední orgány mohou v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a v dohodě s Úřadem pověřit podřízenou organizaci řízením technické normalizace v určeném oboru. V pověření stanoví ústřední orgán, kterými úkoly organizaci pověřuje, a vhodným způsobem vymezí obor.

(3) Oprávnění schvalovat oborové normy může být uděleno organizaci jen v dohodě s Úřadem, popřípadě i v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány, a musí být vyhlášeno ve Věstníku Úřadu.

§ 55

Ustanovením § 53 písm. 1) a ustanovením § 54 není dotčena působnost orgánů dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci.

§ 56

Styk a spolupráce pověřené organizace s organizacemi, jejichž činnost spadá do oboru nebo s ním souvisí, nebo které jsou pověřeny kontrolou činnosti v oboru, se uskutečňuje přímo, přičemž je třeba o důležitých otázkách informovat příslušné ústřední orgány.

§ 57

Výrobní hospodářské jednotky a organizace na témže stupni řízení

Výrobní hospodářské jednotky a organizace na témže stupni řízení plní na úseku technické normalizace zejména tyto úkoly:

a) odpovídají za rozvoj a uplatnění normalizační činnosti v oboru své působnosti, aby vedla ke zvýšení efektivity v národním hospodářství; spolupracují na normalizačních úkolech s pověřenými organizacemi,

- b) navrhuje s technickoekonomickým odůvodněním zařazení normalizačních úkolů do příslušných plánů technické normalizace, sestavují podnikový plán technické normalizace a sledují jeho plnění,
- c) řeší normalizační úkoly zařazené do plánu technické normalizace,
- d) vypracovávají a projednávají návrhy státních a oborových norem, návrhy opatření a závěrečné zprávy k nim a předkládají je ke schválení,
- e) vypracovávají, projednávají, schvalují a vydávají podnikové normy,
- f) zavádějí státní, oborové a své podnikové normy a v rámci své působnosti kontrolují jejich dodržování; seznamují své pracovníky s technickými normami dotýkajícími se jejich činnosti,
- g) sledují ekonomické působení technických norem, provádějí rozbor příčin, které snižují jejich ekonomickou účinnost, a navrhuje opatření k odstranění těchto příčin,
- h) sledují normalizační činnost v zahraničí v oboru své působnosti, sledují mezinárodní normalizační práce a pečují o využití zkušeností získaných touto činností; podílí se na práci mezinárodních normalizačních organizací a při zavádění mezinárodních normalizačních dohod,
- i) provádějí výměnu zkušeností na úseku technické normalizace s podniky s příbuznou výrobou,
- j) spolupracují s ostatními organizacemi při tvorbě jejich norem a účastní se jejich projednávání,
- k) vedou sbírku norem všech stupňů, týkajících se jejich působnosti, a vedou evidenci změn těchto norem.

§ 58

Účast revolučního odborového hnutí

Revoluční odborové hnutí, zejména orgány dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci a Vědeckotechnická společnost vykonávají v oblasti technické normalizace tuto hlavní činnost:

- a) účastní se řešení normalizačních úkolů sledujících zvýšení bezpečnosti a ochrany zdraví pracujících jako neopomenutelný účastník, a to zejména jsou-li předmětem normalizačního úkolu:

- 1. výrobky přímo sloužící ochraně pracovníků před nebezpečím úrazu nebo nemoci, jako například kryty, rukavice, brýle, ochranné oděvy,
- 2. zařízení nebezpečná již svou povahou, jako například pily a lis, při nichž normalizace sleduje snížení obecné nebezpečnosti těchto zařízení účelnou změnou konstrukce,
- 3. pracovní a technologické postupy, při nichž je nebezpečí úrazu nebo onemocnění, jako například při svařování, montáži, obsluze nebo údržbě elektrického vedení,
- 4. stavba a úprava provozů z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci s nebezpečím požáru nebo výbuchu,
- 5. stanovení znaků, značek a symbolů pro označování míst s nebezpečím úrazu, výbuchu a požáru,
- b) mohou se účastnit řešení ostatních normalizačních úkolů, jejichž předmět je používán širokým okruhem pracovníků nebo je zvláště důležitý pro národní hospodářství,
- c) spolupůsobí při školení o technické normalizaci a při seznámení pracovníků s působením a metodami technické normalizace,
- d) sledují zavádění důležitých technických norem a spolupůsobí k odstraňování příčin, které zavedení technických norem brzdí nebo znemožňují.

ČÁST SEDMÁ

Závěrečná ustanovení

§ 59

Zrušují se:

směrnice z 25. července 1959 o povolování výjimek ze závaznosti státních norem, vyhlášené v částce č. 67 Č. l. z r. 1959,

vzorový normalizační regulativ, vyhlášený ve Věstníku Úřadu č. 3 1959,

směrnice z 10. března 1960 o postupu při zpracování normalizačního úkolu a o předkládání návrhů státních norem Úřadu pro normalizaci, registrované v částce 19 Sbírky zákonů z r. 1960,

směrnice z 1. března 1961 o tvorbě, číslování evidenci oborových norem a o povolování výjimek z jejich závaznosti, vyhlášené ve Věstníku Úřadu č. 4/1961.

§ 60

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1964.

Předseda:

Křovina v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNICH PŘEDPISŮ

Ústřední svaz spotřebních družstev

vydal podle ustanovení § 48 odst. 2 písm. a) zák. č. 53/54 Sb., o lidových družstvech a o družstevních organizacích ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 20/56 Sb. a podle ustanovení čl. 4 písm. a) stanov ÚSSD v dohodě s ústředním výborem Odborového svazu zaměstnanců obchodu:

1. Směrnice ze dne 19. března 1964 č. 19/64 Věstníku ÚSSD, kterými

se mění a doplňuje platová úprava pro hospodářskosprávní zaměstnance spotřebních družstev č. 72/62 SUSP ÚSSD.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1964.

2. Směrnice ze dne 3. května 1964 č. 26/64 Věstníku ÚSSD, kterým

se mění a doplňují předpisy pro odměňování pracovníků prodejen a závodů restauračního stravování spotřebních družstev.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. května 1964. Mění a doplňují se jimi tyto předpisy:

- a) Platový řád pro pracovníky prodejen organizací spotřebního družstevnictví č. 15/63 Věstníku ÚSSD,
 - b) Směrnice pro odměňování dělníků v prodejnách stavební č. 17/63 Věstníku ÚSSD,
 - c) Platový řád pro pracovníky závodů restauračního stravování a centrálních výroben lahůdkářského zboží, polotovarů a opracovaných surovin organizací spotřebního družstevnictví č. 18/63 Věstníku ÚSSD,
 - d) Směrnice, jimiž se stanoví některé doplňkové odměny pro pracovníky prodejen, závodů restauračního stravování a centrálních výroben lahůdkářského zboží, polotovarů a opracovaných surovin organizací spotřebního družstevnictví č. 20/63 Věstníku ÚSSD,
 - e) Směrnice č. 42/63 Věstníku ÚSSD, kterými se vydávají prováděcí pokyny a přechodná opatření k některým ustanovením platových řádů č. 15, 16 a 18/1963 Věstníku ÚSSD a
 - f) Směrnice o odměňování pracovníků za práce při poskytování služeb a za prodej při tržních akcích č. 51/62 SUSP ÚSSD.
3. Směrnice ze dne 3. května 1964 č. 27/64 Věstníku ÚSSD, kterými **se upravuje odměňování pracovníků prodejen typu maso-uzeniny.**

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. července 1964.

Současně se zrušují směrnice č. 67/63 Věstníku ÚSSD, kterými se mění platový řád pro pracovníky prodejen organizací spotřebního družstevnictví č. 15/63 Věstníku ÚSSD.

4. Směrnice ze dne 7. května 1964 č. 29/64 Věstníku ÚSSD, kterými
se mění prémiový řád pro vedoucí hospodářskosprávní pracovníky organizací spotřebního družstevnictví č. 72/63 Věstníku ÚSSD.

Směrnice nabylly účinností dnem 1. dubna 1964.

Současně pozbývá účinnosti ustanovení čl. 19 odst. 1 prémiového řádu pro vedoucí hospodářskosprávní pracovníky organizací spotřebního družstevnictví č. 72/63 Věstníku ÚSSD.

5. Směrnice ze dne 5. května 1964 č. 30/64 Věstníku ÚSSD, kterými
**se doplňují mzdové podmínky řidičů a závozníků silničních motorových vozidel v organizacích spotřebního družstevnictví
č. 70/62 SUSP ÚSSD.**

Směrnice nabylly účinností dnem 1. června 1964.

Do shora uvedených předpisů lze nahlédnout u všech lidových spotřebních družstev a jejich družstevních svazů.